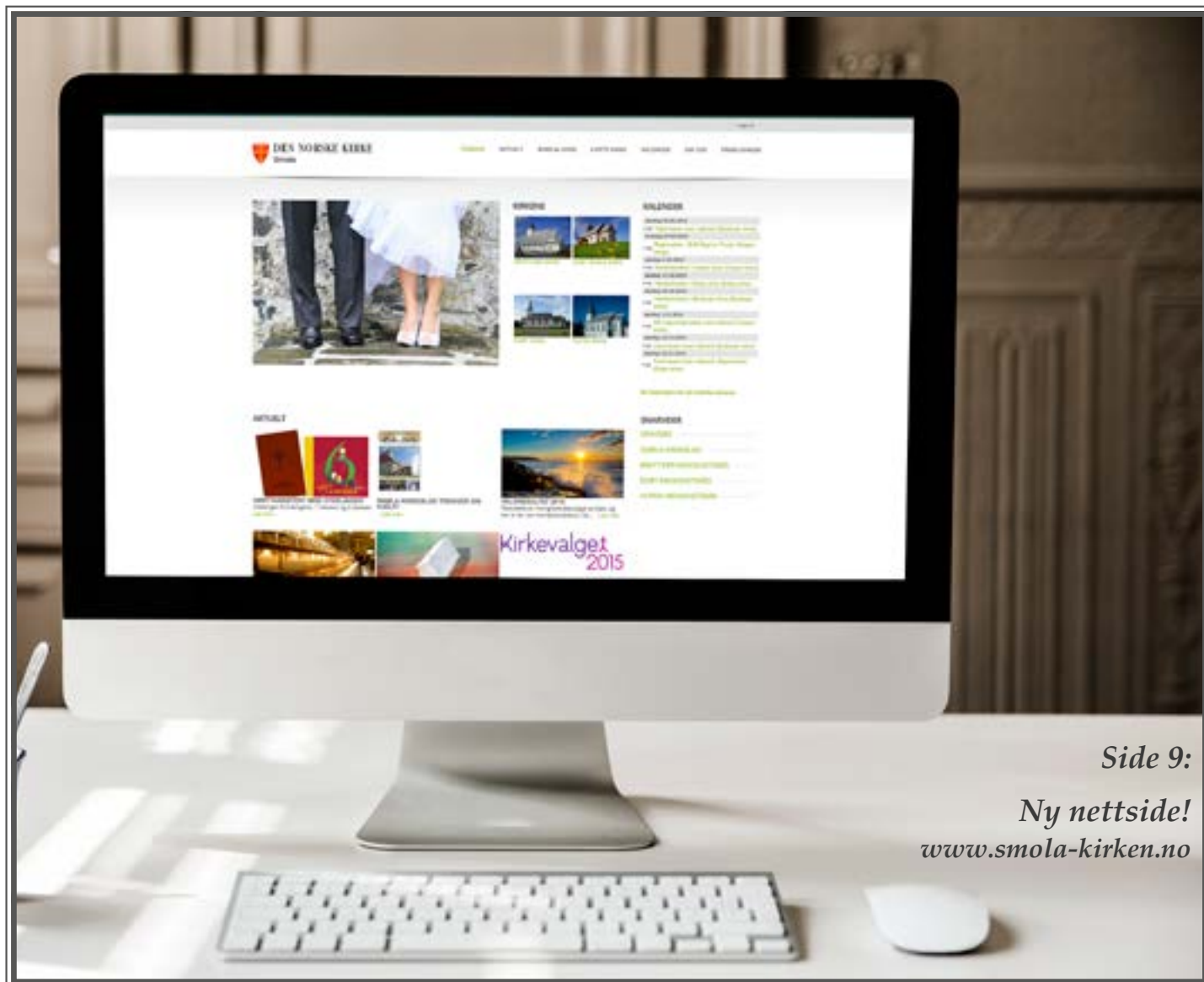

SMØLA KIRKEBLAD

KIRKEBLAD FOR SMØLA NR. 3 - 2015 • 59. ÅRGANG

Side 9:

Ny nettside!
www.smola-kirken.no

Side 11:
Speidernytt

**Bispevisitas, 17.-22.
november 2015.**

17. november kommer biskop
Ingeborg Midttømme med følge
til Smøla.

Nytt fra Kirkevergen

Fellesrådet holdt møte 1. september, der regnskap og budsjett var hovedtemaene. Vi snakket i tillegg om behov for gravsteltjenester og en prisjustering for festeavgiften. Mer om dette kommer etterhvert. Merk i mellomtiden at det blir utfakturering for festeavgifter i oktober.

Fellesrådet har også jobbet med trosopplærerstillingen. Den står ledig fra og med 1. oktober. Vi gleder oss til å ønske den nye velkommen!

Kirkevergen beklager tilstand for

grøntvedlikehold i denne klippe-sesong. Særlig gravplassene har til tider ikke sett ut som de helst skal av ulike grunner. Fellesrådet kjøpte i mai en ny grasklipper som har hatt startvansker. Det har vært behov for reparasjoner av tre ulike slag. Grønt vedlikehold har derfor blitt gjennomført i større grad enn forventet med den gamle grasklipperen. Den nye grasklipperen er ikke helt bra ennå, men vi bruker en låneklipper som vi fikk nå i september. I tillegg, ble det litt for lite tid satt av til klipping under ferieavvikling. Det legges inn

nå en innsats for å rette opp situasjonen så snart som mulig, ikke minst i budsjettet for klippesessong 2016.

Til slutt nevner jeg at Edøy gamle kirke holder på å bli malt. Enkelt reparasjoner til tak o.l. skal også skje. Det er gledelig å se hvor fin kirken blir og at dette arbeidet har kommet i gang. Og jeg råder alle å ta en titt på vår nye webside:

www.smola-kirken.no.

Den er bare lekker!

– Kirkeverge Judy Brow Rangnes

Nils «Nilsemann» Dyrnes til minne.

**La ankret falle, jeg er i havn
i ly for brenningens vover.
Jeg kaster meg i min Frelseres favn
Han som har hjulpet meg over.**

Det ble så stille da budskapet kom.

Også barna, de små, stansa opp og spurte: Nils «Nilsemann» Dyrnes til minne. «Kjæm ikkje han Nilsemann på søndagsskulin mær no?»

Nå har Nils lagt vandringsstaven ned. Kreftene tok slutt, og han sovna inn i trygg tro på sin Frelser, 92 år gammel.

Familien, som han elsket høyest, sto rundt han. Et langt liv i tjeneste for heim, samfunn, kirke, bedehus og misjon er over

Vi føler alle på et stort savn og et tomrom etter han.

Tidlig ble sjøen hans arbeidsplass, og han fortalte ofte om livet langs leia. Stormnetter og solskinnsdager! Han fikk et møte med Frelseren der ute i uværet. Han fortalte om det. Det lyste av ansiktet når han vitnet om sitt livs viktigste kursendring.

Nils levde troen i hverdagslivet, enten han jobba på sjø eller land. Mennesker så Gud i livet hans. Mange kom til tro.

Hele livet sto Den Indre sjømannsmi-

sjon høyt hos Nils. Omsorg og Guds ord til fiskerne var en hjertesak. Nils var en spesiell mann. Møtte ung og gammel med samme glade og inkluderende omsorg. Gjorde ikke forskjell på folk. «Å, så kjekt å sjå dæ», sa han til det minste barnet så vel som til Norges konge. Som medarbeider i Brattvær kirke fikk han god anledning til å møte men-

nesker i alle livsfaser. Dåpsforeldre, konfirmanter, de som skulle vies og familier som sto rundt en hvit kiste. Nils var alltid der. Med gode ord og et varmt håndtrykk til alle.

Vi visste at han ba for oss. Naboer, venner, familie og mennesker han møtte, sto på bønnelisten.

Bedehuset var hans og Majas andre heim. Her arrangerte de møter, fester og basarer. Nils sto på talerstolen. Maja på kjøkkenet. Det var som

vi kjente varmen og kjærligheten strømme mot oss når vi kom inn i fellesskapet. Maja, du har gjort en uvurderlig innsats, vet du det?

Snart er alt fortid. Stabbesteinene blir borte, en etter en. Vi har de gode minnene om veien de viste med oss ut i hverdagen igjen.

En spesiell takk vil alle søndagsskolebarna gjennom tre generasjoner gi til Nils. Han sang og fortalte. Tente lys og viste bilder på flanellografen. Den som aldri har gått av mote. Som takk for sitt livslange arbeid med barn og unge ble han hedret med Kongens fortjenestemedalje i sølv. En takk han satte stor pris på!

Så ble det også en takkens feststund da barna toget inn i selskapet på Nils sin 90-årsdag. Sang og tente lys for han som hadde gitt dem så mye glede.

Nils sang med. Tårene rant– det var siste gang han og barna sang sammen.

**Dette lille lyset mitt,
det skal skinne klart
Skinne klart
Helt til Jesus henter meg
skal det skinne klart.
Skinne – – – skinne.**

TAKK.

*Fred over Nils Dyrnes sitt minne.
– Peggy Kruse*

Andakten

Hva gjør vi med de som lider?

I skrivende stund er aviser og nyheter fulle av mennesker som lider. Mennesker som har opplevelser som vi som bor i vårt trygge hjørne av verden nok ikke er i stand til å forestille oss. Fortellinger og beretninger som ville tatt roen og tryggheten fra oss om det hadde vært vi som var på vei bort fra nød og krig, urett og mangler, fortvilelse og håpløshet. For vi hører om mennesker som ønsker seg trygghet. Mannen på TV som hjerteskjærende ba om litt menneskelighet – nei, han trengte ikke alle menneskerettighetene, men bare litt slik at han fikk beholde livet! Den lille gutten som pappaen ikke greide å holde på i vannmassene, og som lå død på stranden. To små glimt blant alt for mange som lider.

Historien Jesus forteller om den barmhjertige samaritan trenger seg på. Mannen på reise som ble overfalt og skamlått av røvere, og hvor først presten og så diakonen gikk forbi han der han lå uten å hjelpe. Så kom samaritanen, han som representerte de som ble sett ned på og ikke regnet med, han kom også til stedet. Men han gikk ikke forbi, men stoppet og ga hjelp. For det var han som viste barmhjertighet. Og den gode samaritanen er i vårt språk ikke i første rekke blitt til han som kom fra det geografiske om rådet Samaria, men er synonym for den som viser omsorg. Historien om den barmhjertige samaritan har vært en inspirasjon til godhet og nestekjærlighet for generasjoner av kristne gjennom historien.

Du skal elske din neste som deg selv, sier Jesus. Hvordan ville du ha blitt mottatt om det var du som kom i dine utslitte og skitne klær og trengte at noen viste godhet og omsorg mot deg? I den store krisen trenger vi mennesker med åpne hjerter som bryr seg. Når våre medmennesker har falt blant røvere enten det har vært myndigheter som kriger mot sitt eget folk eller menneskesmuglere som krever ågerbetaling for utrygge og farefulle farkoster på åpent hav, så utfordres vi til medmenneskelighet. Jesus utfordrer oss til å elske vår neste som oss selv! Til praktisk nestekjærlighet! Intet mindre!

Gerd Anne Aarset
prost

Smøla Kirkeblad

Utgiver:

Edøy, Brattvær og
Hopen Menighetsråd

Gaver til bladet:

Bankgiro nr.: 3936.09.20694

Redaksjonen:

Cecilie Skomsøy Aspaas (red.)
Kari Neerland Walseth
Wigdis Wollan
Oddlaug Hopshaug

EDØY PRESTEGJELD

Kirkeverge:

Judy Brow Rangnes
Kontor: 71 54 46 41
Mobil: 906 72 144
kirkevergen@smola.kommune.no

Kontorsekretær:

Cecilie Skomsøy Aspaas
Kontor: 71 54 46 27
kirken@smola.kommune.no

Prest:

Gunn Fagerlie Johannessen
Kontor: 71 54 46 29

Kirkegårdsarbeider:

Gunnar Berget,
Tlf: 417 79 069

Organist:

Anastazia Tosheva,
Mobil: 977 23 913
Privat: 71 54 26 09

Kirketjener

Mathias Rødahl,
Hopen kirke

Kirketjener

Andrzej Winnik, Brattvær,
Edøy og Edøy gamle kirke

Leder i menighetsrådene:

Edøy: Trine Soleim tlf. 917 98 043
Brattvær: Astrid Neerland tlf. 952 32 861
Hopen: Karen Johanne Kristiansen tlf: 911 97 114

Leder i Kirkelig fellesråd:

Per Halse tlf: 959 30 986

Smøla kirkekontor, åpningstider:

9-15, tirsdag, onsdag og torsdag.

Takker for seg

Nils Sigurd Gjøstøl har fylt rollen som kirkeverge i over tyve år. Nå fyller han dagene med langt med praktiske oppgave

Ny hverdag

Nils Sigurd Gjøstøl sluttet formelt i stillingen som kirkeverge i mai, etter å ha overlappet påtroppende kirkeverge Judy Rangnes en periode. Nå er han bonde og leder for Smøla Bygdeservice på heltid. Nils

Sigurd Gjøstøl er blant annet Smøla sin eneste kornbonde. – Jeg har rundt 60 dekar kornåker der jeg dyrker bygg. Men på grunn av en kald vår og sommer er avlingen denne sesongen halvert i forhold til det normale. I tillegg dyrker jeg gulrot og har høyproduksjon, forteller han. Når han ikke dyrker jorda, jobber Nils Sigurd som daglig leder i Smøla Bygdeservice. Det er med andre ord en allsidig arbeidsdag Nils Sigurd Gjøstøl har nå. Men også jobben som kirkeverge var allsidig, sier Nils Sigurd.

Utfordrende

– Jeg begynte i stillingen som kirkeverge i 1988, og sluttet våren 2015, med unntak av 1,5 års studiepause. Det har blitt noen år. Jobben som kirkeverge har vært både allsidig og utfordrende, ikke en arbeidsdag er lik den forrige. Jeg liker å jobbe med mennesker, og det har man rik anledning til i kirkeverge-jobben, forteller han. Men kirkeverge-stillingen innebærer også et betydelig ansvar: – Som kirkeverge er man hovedansvarlig for å løse lov- pålagte oppgaver innenfor de økonomiske rammene man har til rådighet. Og det har vært lite midler til å kunne utføre oppgaven som kirkeloven pålegger kommunene, sier Nils Sigurd. Blant annet påpeker han gapet mellom behov for vedlikehold av fire kirker og 12 gravsteder. –For 2015 var det avsatt rundt 25.000 kroner til vedlikehold av alt dette. Når det koster oss 7000 kroner bare å skifte et toalett i en av kirkene sier det seg selv at det blir for lite. Vedlikehold av kirkene er dyrt, blant annet fordi riksantikvaren stiller helt spesielle krav til utførelse av byggetekniske arbeid på kirkebyggene, sier Nils Sigurd.

Feller trær

Men nå er det ikke kirkebudsjetten som fyller dagene til Nils Sigurd Gjøstøl lenger. Smøla Bygdeservice har blant annet ansvar for en viktig oppgave i forlengelsen av verneplansarbeidet på Smøla.

Gjennom fylket er Smøla Bygdeservice innleid i forbindelse av skogrydding. Omfanget av sitkagranskogen på Smøla er i ferd med å bli et stort miljøproblem på Smøla, og fylkesmannens miljøavdeling har derfor begynt et omfattende skogfellingprosjekt.

– Nå har vi ryddet skog blant annet i Fulgvågen, på Hopen og rundt Fløtjønna på Innsmøla, forteller han. Men bygdeservicen får også mange henvendelser fra privatpersoner når det gjelder tre-felling. Smøla Bygdeservice har to mann som bare driver med skogrydding gjennom hele vintersesongen, sier Nils Sigurd.

Mange fine minner

Nils Sigurd Gjøstøl har opplevd mye i årene på kirkekontoret. Og han har ikke minst sett mange preste komme og gå på Smøla. Da han begynte på kirkekontoret var Anne Lise Åsnøy prest, da han dro 26 år senere het presten Gunn Fagerlie Johannesen. Men noen klar favoritt blant prestene har han ikke. Bare etter påtrykk fra Kirkebladet velger han ut noen spesielt hyggelige kirkekolleger. – Noen skiller seg ut. Anne Lise Ådnøy, Tormod Sikkeland og Torgeir Liasjø. Og presten vi har i dag, Gunn Fagerlie Johannesen. HUn er en veldig god pedagog, og det trengs i jobben som prest, smiler han.

Milepæler

Av alle de oppgavene han har vært med på å utføre som kirkeverge, trekker Nils Sigurd Gjøstøl frem følgende:

– Det var en milepæl da gravstedet på Rokstad ble utvidet i 2003. Og i 2014 ble omsider en langsiktig, strategisk plan for gravstedene på Smøla vedtatt. Det var svært viktig, forteller Nils Sigurd. Men når det gjelder fremtiden til kirkebyggene på Smøla mener Nils Sigurd Gjøstøl at man står overfor mange store dilemmaer.

– Smøla har i dag kirkebygg nok til å betjene en befolkning på størrelse med Trondheim. Kirkebyggene er kostbare, strøm, forsikring og vedlikehold. Skal man eie en kirke vil disse kostnadene løpe uansett hvor mye eller lite kirkene er i bruk. Skal utgiftene ned må man selge kirkebyggene. Men det er ikke bare, bare å selge en kirke. Dessuten er kirkene noen av våre største kulturskatter. Og det er knyttet enormt mye følelser til disse byggene. Hadde for eksempel Brattvær kirke brent ned i morgen, er det garantert at menneskene i Brattvær sogn hadde bygget kirken opp igjen. Kirkene er viktige for folk, smiler Nils Sigurd Gjøstøl avslutningsvis.

– Kari Neerland Walseth

Bispevisitas, 17.-22.november 2015.

Tirsdag 17.november kommer biskop Ingeborg Midttømme med følge til Smøla.

Formålet med visitasen er å støtte, inspirere og veilede menigheter og ansatte, og gjøre kirkens nærvær synlig i lokalsamfunnet. Vi har valgt å ha fokus på arvegods og pilegrimstanken. Vår kristne arv, og det vi forvalter gjennom skaperverket og vår historie, skal synliggjøres gjennom programmet for dagene. Vi er stadig på vandring i livet. Konkret er Edøya og Kuli sentrale steder for kystpilegrimsleden langs kysten til Trondheim og Nidarosdomen.

BARNAS SIDE

Fargelegg

Jesus blir døpt av Johannes.

Tegn en krokodille

1. Bruk blyant.
2. Flere detaljer, fortsatt blyant.
3. Flere detaljer og mønstrene i krokodilleskinnet. Etterpå tegner du strekene på nytt med en tynn, svart, vannfast tusj. Ta gjerne en kopi av strektegningen før du fargelegger.
4. Fargelegg krokodillen!

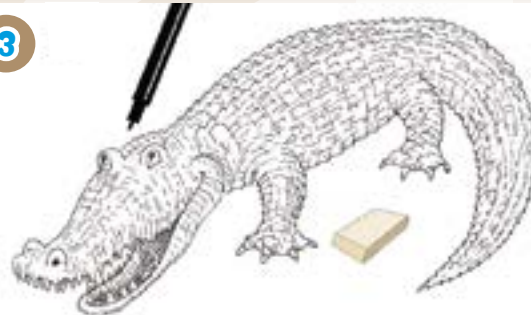

Tegning:
Kari Sortland

1

3

2

4

Abonnér på barnebladet

BARNAS

**16 blader + DVD eller bok
= kun 365,-**

(privatabonnement
hjem i posten)

Gruppeabonnement kun 199,-
per barn

Bestill på barnas@sondagsskolen.no eller på telefon 22 08 71 00

Bibeltegneserier
og gøyale aktiviteter!

Perfekt som
faddergave!

Speidernytt

STRIKK DINE EGNE SPEIDER- VOTTER

Den perfekte julegave,
til deg selv eller en speider du kjenner.

Trenger du hjelp eller vil du ha større oppskrift?
Ta kontakt med Smøla Kirkekontor!

OPPSKRIFT OG FOTO: Helene Moe Slinning

DU TRENGER:

- Ullgarn, f.eks. Peer Gynt, Mitu eller Rauma 3-trådgarn. 100 g i farge 1 og 50 g i farge 2.
- Strømpepinner nr. 3 og 3 1/2

STØRRELSER: Barn ca. 6–10 år, (dame), herre

SLIK GJØR DU:

VENSTRE VOTT:

- Legg opp på pinne 3 med farge 1 40 (44) 48 m. Strikk vrangbord 2 r, 2 vr. Strikk gjerne striper underveis hvis du har lyst til det. Strikk til vrangborden er ca. 5 (6) 7 cm.
- Skift til pinne 3 1/2 og strikk én omgang rettstrikk med farge 1.
- Strikk mønster etter vottediagrammet.
- Øk til tommel slik som diagrammet viser. Ved den tykke streken på diagrammet setter du de 9 (11) 11 maskene på en tråd. Disse skal strikkes til tommel senere.
- På neste omgang legger du opp 9 (11) 11 masker bak tommelhullet. Strikk mønster videre etter diagrammet og fell som diagrammet viser.
- I begynnelsen på 1. og 3. pinne felles slik: Ta 1 m løs av, strikk 1 m rett, trekk den løse masken over. På slutten av 2. og 4. pinne gjøres slik: Strikk 2 m r sammen. Fell til det er 9 m igjen. Trekk garnenden gjennom alle maskene, snurp sammen og fest godt.
- Tommel: Ta maskene fra tråden over på p nr. 3 1/2. Plukk opp 9 (11) 11 m på undersiden av tommelen og 1 (1) 2 m i hver side, til sammen 20 (24) 26 m. Strikk mønster og fell som diagrammet viser.

HØYRE VOTT: Strikkes som venstre, men husk på å speilvende innsiden av votten slik at tommelen kommer på riktig plass!

Aktivitetsplan og informasjon

Speiderne er delt opp i tre grupper, aktiviteten blir tilrettelagt for hver gruppe.

- Stifinnere, 1.–3. klasse
- Oppdagere, 4.–5. klasse
- Vandrere, 6.–10. klasse

Er du interessert i speideren?

Lurer du på hva dette er?

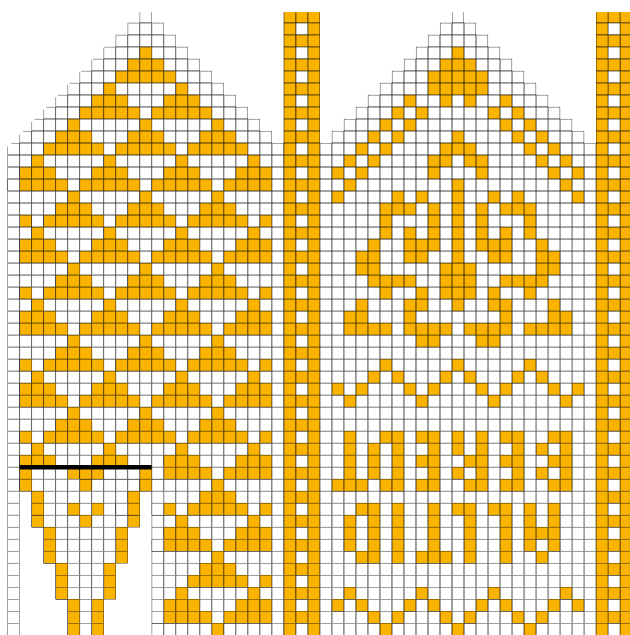
Da kan du komme på et av våre møter!

Mer info finner du på

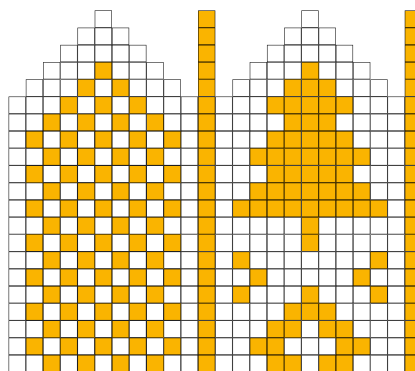
på www.kirkenett.no

Du kan også ringe: 71 54 46 27

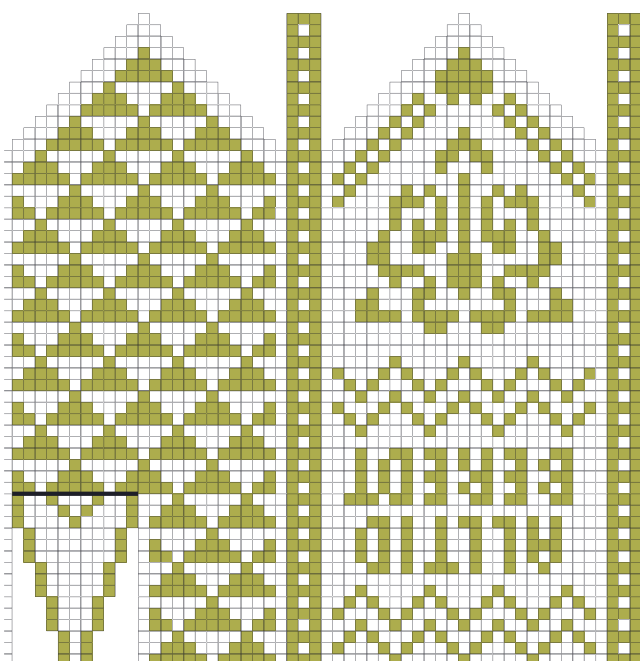
ÅPENT FOR ALLE SOM VIL
KOMME, STOR OG LITEN!

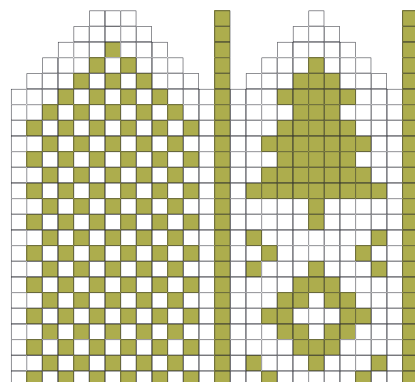
DAME

TIPS 1

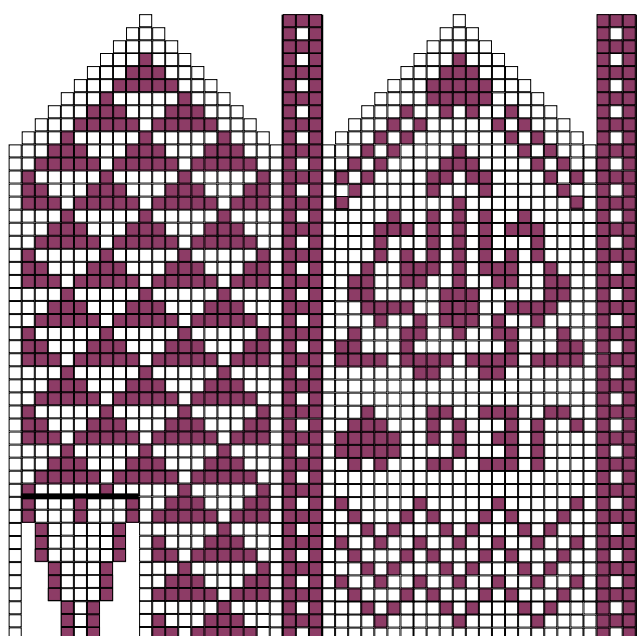
Hvis du vil ha forbundsmerket i farger, er det enklest å strikke votten i hvitt med orange mønster og sy maskesting der det skal være grønt og lilla.

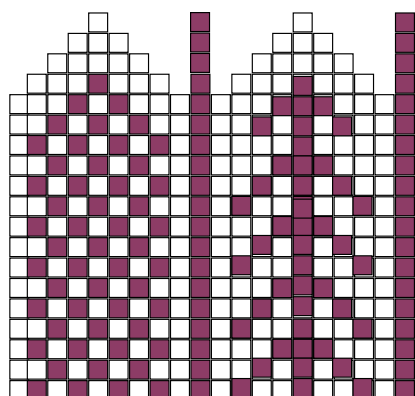
HERRE

TIPS 2:

Jo tykkere garn du bruker, jo større blir vottene. Ideell strikkefasthet er 24 m og 28 omg = 10 cm. Blir votten din liten, går du opp en halv pinnestørrelse. Blir den litt stor, kan du prøve med en halv pinnestørrelse mindre. Vottene på bildet er strikket i ulike garntyper og på ulike pinnestørrelser.

BARN

TIPS 3:

Noen steder i mønsteret er det lange trådsprang. Da er det fort gjort at mønsteret enten blir bulkete og stramt, eller at du hekter fingrene inni løse tråder på innsiden av votten. Pass på at du hekter med deg mønsterfargen underveis, for eksempel ved å tvinne den rundt den tråden du strikker med omtrent for hver 3. eller 4. maske. Da er det lettere å passe på at det ikke blir for stramt eller ujevnt.

Jeg har vært i Afrika

Her følger siste del av Anders Olais fortelling om reisen til Afrika.

Så, vi forlot Amani Acres, og jeg tenkte tilbake på alle de fine stundene vi hadde hatt der. De selvforsynte frokostene, de overdådige måltidene hos Josephs familie, og selvsagt selve bryllupet. Men det er fremfor alt huset jeg savner. Det hadde en helt egen sjarm, og gav oss en følelse av at vi var i Afrika mye større enn noe jeg følte på vårt neste stopp, luksushotellet Amani Tiwi. Misforstå meg rett, Amani Tiwi var helt fantastisk og nydelig, med lange, hvite strender, biljardbord og tre trerettersmåltid hver dag, men virker litt sjelløst. Litt klinisk, sammenlignet med alt vi hadde opplevd frem til da. Men det hadde en stor fordel; det hadde gratis internett. Ikke veldig bra internett, men som min kusine Ingrid sa etter at jeg knuste taklampa hennes, «det var den styggeste lampa jeg noen gang har sett, men det var jo lys». Mer eller mindre hele den første dagen vår på Tiwi, gikk for min del ut på å prøve å finne ett sted på hotellrommet der nettet fungerte oredentlig. Litt unnskyldt for å ikke drive med noen utendørsaktiviteter er jeg, fordi hver gang jeg tittet ut vinduet, var verden utenfor mer eller mindre en dusj. Før himmelens sluser åpnet seg, hadde vi rukket å spise lunsj med brudeparet, som hadde tilbrakt natten der, sammen med et par av brudedefølget. Det var under denne lunsjen at jeg omsider fant ut at pasta carbonara har sånn cirka ingenting å

gjøre med karbonader, og at det var pasta bolognese jeg var ute etter.

Den neste dagen tok vi farvel med de nygifte, som dro tilbake til selve Mombasa, og tilbrakte resten av dagen i solen, i varierende grad av bevissthet. Denne dagen var på ingen måte den mest begivenhetsrike dagen på turen, men jeg oppdaget imidlertid at om jeg satte meg på verandaen vår, ble nettet plutselig mye mer stabilt, om ikke noe merkbart raskere. Det var også på denne dagen at jeg ble kjent med hotellets overdådige måltider, som resulterte i at jeg spiste i alt ni retter per dag, fordelt over tre treretter hver dag. Kan vel prise meg lykkelig for at jeg på dette tidspunktet hadde en forbrenning som ville fått ethvert damplokomotiv til å virke umåtelig sparsomt. Vi møtte også på et par fra bryllupet, og det viste seg at de også ikke bare hadde vært i Masai Mara, men hadde også blitt guidet av Daniel, vår umåtelig trivelige og energiske turguide. De fikk med seg noe vi ikke gjorde, men gjerne skulle ha fått med oss, nemlig en løvejakt. Jeg husker at vi drev og kjørte rundt i parken nesten i timesvis for å se etter en løve som kanskje virket i jakthumør, uten hell. Vi ble sittende langt utpå kvelden og snakke med disse to, før vi omsider trakk oss tilbake til sengene.

Den neste dagen begynte, som den forrige med en gedigen frokost, men denne var bare en skuffelse etterfulgt av en annen. Jeg oppdaget at uansett hva det er du skal spise, hvis det er laget av butterdeig og har «fruit» i navnet, vil det inneholde enten ananas, banan, eller en stygg blanding av begge to. Banan er jeg ikke noe glad i når det er i mat, og ananas er ganske horribelt punktum. Denne «breakfast fruit»-paien jeg hadde prøvd meg på, inneholdt ingenting annet enn ananas- og banan-fyll. Frokost ble ikke noe bedre da jeg oppdaget at de ande gjestene hadde allerede forsynt seg med alt baconet.

Deretter var vi veldig konvensjonelle turister. Vi lå i solen, vi badet, og påførte solkrem. Dette er imidlertid ikke aktiviteter som klarer å oppta meg vel-

dig lenge, så da det kom en som skrev opp navn til windsurfingtimer, hoppet jeg på denne muligheten for distraksjon med stor entusiasme. Windsurfing har jeg tydeligvis noe talent for, ikke at det er et talent jeg har noen planer om å videreutvikle. Windsurfing er nemlig litt vanskelig, spesielt om man er som meg, og har en balanse som ligger et godt stykke under middelmådig.

Men jeg var tydeligvis såpass at instruktøren min nektet pent å tro på at jeg aldri hadde gjort dette før. Jeg for min del, brukte mesteparten av timen på å bastant ikke ramle ned i en pøl av de tidligere nevnte, infernalske sjøpinnsvinene. Naturlig nok, så datt jeg er par ganger. Kantret er nok et bedre begrep, heldigvis ikke oppå en liten, svart klump av pigger og pur trass, men det gjorde ikke saken så mye bedre. Dette var jo, naturlig nok, en varm dag, dette var jo i Afrika, og jeg hadde tatt den forholdsregelen at jeg hadde påført meg en generøs dose solkrem før jeg steg opp på brettet, men solkrem har en lei tendens til å renne av når den blir dynket, og lot min myke epidermis bli sårbar mot solens åpne vrede, og jeg ble bare mer og mer solbrent. Vel, mildt forbrent er vel et mer passende begrep, synes nå jeg. Det var i det minste en jevn forbrenning. Men alt i alt, og ganske overraskende, var ikke timen helt ulidelig.

Da timen så var over, spiste vi en god lunsj, velsignet ri for både ananas og banan. Deretter gikk jeg opp på hotellrommet vårt, og oppdaget til min store forskrekkelse at min mobiltelefon, som hadde fått uendelig mye ros for å være helt vanntett, hadde blitt gjennomvåt, og jeg la meg den kvelden med kryssede fingre. Den neste dagen forlot vi Amani Tiwi, og satte kursen mot vårt siste stoppested, en misjon som lå et godt stykke nærmere flyplassen. Dette var veldig ubemerkelig, helt uten distraksjonsmomenter, om vi ser bort fra kenyansk TV, og det er mulig jeg er litt bortskjemt her, men det var særdeles lite underholdning å finne der. Jeg brukte dermed mer eller mindre hele dagen der på å prøve å lokke

mobilen min tilbake til liv, grunnet noen små gnister og en semi-komatiske tilstand. Besta Peggy og Kristine fant noe å gjøre på, derimot. De dro inn i byens hjerte, og hentet to jakker hos en skredder. Om du nå husker så langt tilbake, så var disse jakkene laget av det stoffet vi kjøpte inn på vår runde i gamlebyen i Mombasa jeg nevnte for lenge siden.

Den neste dagen, forlot vi hele Kenya, og det er vel på dette punktet jeg skal skrive noen tankefulle og dyptgripende ord, som at jeg skuet ut av flyvinduet da vi fløy mot Nairobi, og så siste del av Kenya, og kjente et sukk i sjelen. Men det gjorde jeg ikke. Jeg satt og hørte på ei bok av Bill Bryson. Jeg kunne skrevet at jeg savnet Kenya allerede da jeg satt på jettflyet hjem fra Nairobi. Men det gjorde jeg ikke. Jeg hørte på Queen. Det er først nå i sommer, et år etter at jeg var der, at jeg har begynt å savne Kenya. Noen spesielle tanker hadde ikke formet seg før på mellomlandingen i Nederland, og da tenkte jeg bare at det skulle bli godt å komme hjem igjen. Notatene jeg tok fra denne dagen sier meg veldig lite. Den bare konstanterer at dagen bestod av lite annet enn fly og flyplasser.

Da var historien omme, og jeg sliter med å avslutte. Jeg sitter mye og mimrer tilbake til denne turen. Til alt jeg så i Masai Mara, til de lange, late og varme dagene på Amani Acre, og livet i sus og dus på Amani Tiwi.

Det eneste jeg savnet under min tid i Kenya, om vi ser bort fra internettet, var rett og slett været vårt. Vi kan ikke oss og syte oss så mye vi vil, men det jeg savnet mest, var følelsen av små vandrdåper som slynges mot ansiktet med all herrens målrettethet.

Når det er sagt, så var det en utrolig opplevelse, og jeg skal huske på så mye av den som mulig helt til min siste time. Det var hinsides alle forventninger, og jeg har all hensikt til å dra tilbake en dag.

Jeg håper at du som leser dette, en dag også vil tenke på å legge ferieturen innom Kenya, og se det vakre landskapet som er Masai Mara, og oppleve det herlige kaoset som er gatene i Mombasa. Men om du legger turen dit, husk at det er veldig varmt og veldig fuktig. Og om du har noen ambisjoner om å vindsurfe, husk å ta med vannfast solkrem.

– Anders Olai

Kirkevalget 2015

www.kirkevalget.no

Resultat av valget 14.09.15

BRATTVÆR MENIGHETSRÅD

Faste medlemmer:

Astrid Neerland
Bjørn Ivar Hannasvik
Grete Torill Dønheim
Kirsten Karin Nuncic
Anna Grete Holm
Remi Andreas Hannasvik

Varamedlemmer:

Asgeier Inge Stensønnes
Evelyn Viklund Stensø
Hermund Johannes Roksvåg
Brit Inger Jonassen
Ola Barø

EDØY MENIGHETSRÅD

Faste medlemmer:

Eva Peggy Oldenborg Stensønnes
Ann Karin Søystrømme
Solveig Olveig Otelie Skaret Tysnes
Thomas Kjønaug
Olav Biger Lervik
Borgny Dagrunn Åstasund Iversen

Varamedlemmer:

Björg Karin Severinsen
Anna Skaret
Asser Olav Nordseth Hopmark
Grete Øyhals

HOPEN MENIGHETSRÅD

Faste medlemmer:

Arnfinn Karstein Fagerheim
Tove Elisabeth Vikhals
Elsa Oddfrid Torske
Judith Synnøve Rokstad
Liv Margrethe Sundet
Olav Inge Kvalvåg

Varamedlemmer:

Anni Merete Dyrnes Hofstad

Vi har fått ny nettside!

På vår nye nettside kan du se når det er gudstjenester, gravferd og det som ellers foregår i menighetene.

Du vil finne masse nyttig stoff på vår nye side, som stadig vekk er under oppdatering.

Du kan også søke etter gravplasser.

I forbindelse med lansering av ny nettsiden vurderer vi å kutte ned kirkebladet til to eller tre nummer i året, dette også pga. økonomien til kirkebladet.

Det er ikke alt som er lagt inn i det nye digitale systemet ennå, men det vil komme med tiden. Se siden på:
www.smola-kirken.no

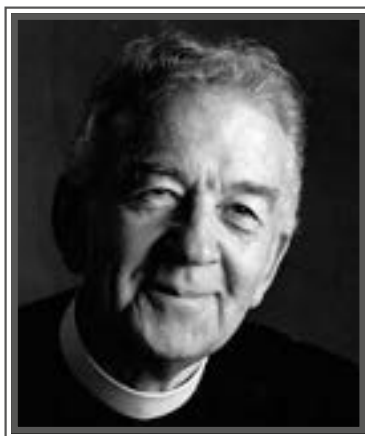
Laszlo G Terray er gått bort

Laszlo G Terray, som var prest på Smøla fra 1961 til 1967, døde lørdag 8. august, 91 år gammel.

Han var prest for kullet som 16. august i år markerte 50-årsjubileum for konfirmasjonen. Vi tente derfor lys under gudstjenesten, både for å minnes avdøde konfirmanter fra 1965 og til minne om konfirmantpresten deres.

Laszlo Terray var flyktning fra Ungarn i 1949. Han hadde presteskole fra den lutherske kirken i Ungarn. Da han kom til Norge, begynte han på teologistudiet. Så kom han som sokneprest på Smøla.

Mens han var på Smøla, fikk han kontakt med ledelsen for Norea Radio. De ville starte med utenlandssendinger. Slik ble Terray utfordret til å produsere kristne radioprogrammer på ungarsk. Han fikk en enkel båndopptaker fra Norea, og dermed var det hele i gang. Terray ble erklært persona non

grata av de ungarske myndigheter. Det innebar at han ble nektet innreise til hjemlandet sitt i mange år.

Laszlo Terray var opptatt av at østeuropeiske jøder måtte få høre evangeliet. Da Israelsmisjonen trengte ny toppleder i 1967, sa han ja til lederstillingen. Derfor forlot han Smøla samme år. Terray talte de kommunistiske myndighetene midt imot. Han forsvarte opposisjonelle kristne som mistet

arbeidet eller ble satt i husarrest på grunn av sin virksomhet. Han kritiserte også Det lutherske verdensforbund som han hevdet uten videre godtok myndighetenes restriksjoner. Laszlo Terray har gitt ut flere bøker, bl.a. om biskop Lajos Ordass, en av kirkelederne som han forsvarte.

De siste ti årene av sitt yrkesaktive liv var Terray sokneprest i Råde i Østfold. I 2005 ble han tildelt kongens fortjenestmedalje i gull.

Her på Smøla er det mange som husker han som en streng og tydelig prest, ivrig etter å forkynne om rettferdighet og frelse både for Smøla og for dem som ble forfulgt for sin tro.

Salige er de som blir forfulgt for rettferdighets skyld, for himmelriket er deres. (Matt 5,10)

Denne artikkelen er basert på John Solviks minneord i avisa Dagen, 12.08.15

Min salme

En sen ettermiddag på jobb kommer Cecilie inn på kontoret mitt og sier: Du skal få velge deg «Min salme» til kirkebladet denne gangen, skriv litt om hvilken salme og hvorfor, og send den til kirkekontoret så snart som mulig....! Så var hun borte, like fort som hun kom... Jeg ble sittende å tenke meg om litt, kastet et blikk ut av vinduet og så ut på et vakkert landskap og et flott Smølavær og tenkte - selvfølgelig - «Fagert er landet».

«Fagert er landet» er både en salme og en nasjonalhymne, skrevet av Anders Hovden som var sogneprest i Krødsherad i Buskerud. Han skal ha skrevet denne etter en skitur i strålende vær i 1907.

Jeg er også glad i å være ute i naturen, på tur både sommer og vinter- både til lands og til vanns. Der, ute på tur, i frisk luft og midt i en vakkert og mangfoldig natur kommer roen sigende, alt det hverdagslige blir parkert og jeg bare ER! Det å slite litt for å komme seg opp på en fjelltopp for å skue utover enten det er fjell, vidder eller havet er helt magisk. I sånne øyeblikk blir jeg rørt langt inn i sjelen når jeg ser hvor vakkert alt er og blir så glad for at jeg bor i et slikt land hvor jeg kan ferdes hvor jeg vil i frihet, og kan gjøre det jeg liker aller best - være på tur. Der, ute i de flotte omgivelsene, kommer tankene på denne salmen hver eneste gang - Fagert er landet du oss gav.-. Ikke bare er denne salmen en hyllest til den flotte naturen, men også til alle de som med hardt arbeid og mye slit har gjort det mulig for meg og alle andre å få slike fantastiske opplevelser i et godt og vakkert land. Dette er den flotteste salmen jeg vet om!

– Marianne Hompark

Fagert er landet

*Fagert er landet du oss gav,
Herre, vår Gud og vår Fader.
Fagert det stig av blåe hav,
soli ho sprett og ho glader.
Signa vårt land i nord og sud,
soleis de åsyn lyser Gud,
over vårt Noreg i nåde.*

*Tidi ho renn som ei elv mot os,
fort skiftar sumar med vetter.
Fader, ver alltid Noregs los,
radt til dei seinaste ætter!
Herre, vår Gud, vårt Noregs Gud,
varda vårt land frå fjell til flud,
lær oss å gå dine vegar.*

*Signa då Gud vårt folk og land,
signa vårt strev og vår møde.
Signa kvar ærlige arbeidshand,
signa vår åker og grøde!
Gud utan deg den vesle urt,
veiknar og visnar, bleiknar bort,
ver du oss ljuset og livet.*

Gudstjenester

20. s. i treenighetstiden 11.10.2015

EDØY KIRKE KL. 11.00

Høsttakkefest ved prest

Gunn Fagerlie Johannessen.

Organist Anastasia Torsheva

Utdelinger til 2-åringer. 1-klassinger. 5-klassinger.

Offer til menighetsarbeid.

21. s. i treenighetstiden 18.10.2015

BRATTVÆR KIRKE KL. 11.00

Høsttakkefest ved prest

Gunn Fagerlie Johannessen.

Organist Anastasia Torsheva

2-åringer. 1-klassinger. 5-klassinger.

Offer til Tv-Aksjonen

Bots- og bønnedag 25.10.2015

INGEN GUDSTJENESTE

Allehelgensdag/Minnedag 01.11.2015

Allenhelgensdag/Minnedag 01.11.2015

HOPEN KIRKE KL. 11.00

Minnegudstjeneste med nattverd ved

Gunn Fagerlie Johannessen

Organist Anastasia Torsheva

Offer til Sjømannskirken - Norsk kirke i utlandet

24. s. i treenighetstiden 08.11.2015

INGEN GUDSTJENESTE

25. s. i treenighetstiden 15.11.2015

BRATTVÆR KIRKE KL. 11.00

Høymesse med nattverd ved

prest Gunn Fagerlie Johannessen

Organist Anastasia Torsheva

Offer til søndagskolen på Dyrnes.

Domss. / Kristi Kingedag 22.11.2015

EDØY KIRKE 11.00

Visitagudstjeneste, Bispevisitas.

1. s. i adventstiden 29.11.2015

INGEN GUDSTJENESTE

2. s. i adventstiden. 06.12.2015

HOPEN KIRKE KL.16.00

Adventsgudstjeneste med nattverd

ved prest Gunn Fagerlie Johannessen

Organist Anastasia Torsheva

Offer til Søndagskolearbeid

3. s. i adventstiden

BRATTVÆR KIRKE KL. 16.00

Luciagudstjeneste ved prest

Gunn Fagerlie Johannessen

Organist Anastasia Torsheva

Offer til Redd Barna

Julaften 24.12.2015

SMØLA SYKEHJEM KL. 11.00

Forenklet gudstjeneste med nattverd

ved prest Gunn Fagerlie Johannessen

Organist Anastasia Torsheva

Julaften 24.12.2015

HOPEN KIRKE KL. 16.00

Julaftensgudstjeneste ved prest

Gunn Fagerlie Johannessen

Organist Anastasia Torsheva

Offer til menighetsarbeid

1.juledag 26.12.2015

EDØY KIRKE KL.13.00

Høytidsgudstjeneste med nattverd

ved prest Gunn Fagerlie Johannessen

Organist Anastasia Torsheva

2. juledag 26.12.2015

SMØLA ALDERSPERNSJ. KL. 11.00

Forenklet gudstjeneste med nattverd

ved Gunn Fagerlie Johannessen.

Organist Anastasia Torsheva

Nyttårsaften 31.12.2015

EDØY GAMLE KIRKE KL. 23.00

Midnattsmesse ved prest

Gunn Fagerlie Johannessen

Organist Anastasia Torsheva

Offer til Edøy gamle kirke - orgel

Slekt skal følge slekters gang...

BRATTVÆR SOKN

Døde:

13.08.15 Nils Alfred Klinge Dyrnes

16.08.15 Eldbjørg Lillenes

EDØY SOKN

Døpt:

19.07.15 Ella Henriette Bosse Husfest

19.07.15 Jakob Albert Rangnes Toven

Døde:

15.07.15 Gunnar Edøy

27.08.15 Marit Vaagland

HOPEN SOKN

Døpt:

06.09.15 Eline Sofie Edvardsen

06.09.15 Frida Torset Stølen

06.09.15 Iben-Olivia Moholt Hatmosø

06.09.15 Celine Edvardsen Novstad

Døde:

22.07.15 Jarle Sigmund Berg

27.07.15 Edvarda Birgitte Johansen

Barnedåp i Hopen kirke 6.september.

*Iben-Olivia Moholt Hatmosø
med familie og faddere.*

*Celine Edvardsen Nøvstad med familie og
faddere.*

Frida Torset Stølen

50-årskonfirmantene

Konfirmantene fra Edøy: Oddvar Arne Stabell Eilertsen, Mildrid Berit (Børresen) Akselsen, Kirsten Harriet (Hannasvik) Jenstad, Ingrid Margrethe Kjønnøy, Aud Karin (Spersøy) Bach, Erna Oddrun (Ødegård) Brende og Brit Jorun (Ødegård) Reiråskag.

Konfirmantene fra Brattvær: Reidar Mikal Blakstad, Magne Dyrnes, Jan Ole Eilertsen, Tor Gunnar Falk, Ernst Eivind Hagen, Pål Ivar Høsteng, Lorents Johan Solvær, Bjørn Normann Stølen, Jan Ove Åkvik, Petra Turid Folden Ervik, Jane Marie Baadnes Lie, Sigrun Irene Flataukan Petch, Bjørg Kirsten (Kuløy) Aasheim, Ann Marie (Olsen) Bjerkan, Aud Pauline (Stensø) Steffensen, Berit Johanne Stensønes og Hild Tove (Strømskag) Persson.

Konfirmantene fra Hopen: Even Antonsen, Arnfinn Johannes Berg, Terje Bratli, Lars Ottar Hagen, Palmer Arnfinn Hofstad, Bjørnar Henry Holberg, Kåre Gunnar Holmen, Ivar Magne Hopen, Nils Henry Jenssen, Dag Arthur Kjønhau, Edvard Ansgar Myrvoll, Alf Gunnar Osen, Hans Inge Rokstad, Hermund Johannes Roksvåg, Jens Egil Sætran, Elbjørg (Hottran) Sivertsen, Judith Synnøve (Høgshaug) Rokstad, Ellen Inger (Iversen) Stenhjem, Jorunn Anna (Sivertsen) Kleven og Magny Kristin Skaget.